

Pozsonyi Ádám: Áldott berlini fal

2012 november 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Van egy ismerős pár, aki évente felbukkan az életemben. Nem tudom már, mikor kerültem velük először kapcsolatba, de egy ideje évi rendszerességgel jelentkeznek, hogy szeretnének vásárolni a friss, épp aktuális kötetemből. (Ezt én természetesen engedem).

Most, néhány hete is így történt, s amíg a szép lila kiadványt dedikáltam, elanekdotáztunk a saját sírját ásó, beteg, európai kultúra végnapjairól. Friss, egyhetes történet – mesélte a férfi –, hogy Belgiumban, ahol az év egy részében élek, a rend?rség körözött egy embert, mert a vasúti fülkében rasszista kijelentést tett. Igen, bement a televízió is, hogy a rend?rség keresi az ismeretlen „b?nelkövet?t”.

Másnap egy német újságíróval volt találkám, aki röhögve lelkendezett az egyik rövid kis szatírámról, hogy ? azon mennyit derült. Próbáltam pedzeni, hogy esetleg valami ismer?se révén, egy német fordítás milyen jó lenne, mire ijedten legyintett. Ki van zárva! Ott kint nincs az a kiadó, aki merné vállalni a kockázatot. Másnap tönkre lenne vágva a karrierje, az állása, a kapcsolatai, s?t, lehet, hogy humanista antifák törnék össze az autóját és tüntetnének ?rjögve a háza el?tt. Az ismer?sei odahaza – meséli tovább – összegy?inek a lakásban, behúzzák a függönyt, kikapcsolják a mobilt, és aztán elmondják ugyanazokat, meg röhögnek ?k is jó hangosan, igazi német sör mellett, de óvintézkedés nélkül a szájukat nem merik kinyitni.

A tavalyi volt az utolsó

S most következék egy friss hír a fejlett, haladó szellem? és humanista Nyugatról: „Betiltották a karácsonyfa-állítást Brüsszelben, mert sértené a bevándorlók érzékenységét.” Ami m?ködött, ami életképes és elrontható volt – férfi-n? viszony, id?s-fiatal, nemzetek, vallás, kultúra, értékek, táplálkozás –, azt mára mind tönkretették a hatvannyolcas felforgatók.

Persze már kezd begy?r?zni hozzánk is. A N?kert nev?, férfiellenes uszító oldalon legutóbb egy különös elmeállapotú úr azt vetette fel, hogy szerinte ki kéne „egyenlítteni” a magyar irodalmat, mert túlsúlyban vannak benne a férfiak (értsd: ha a valóság nem tetszik, törvényileg zökkentsük ki a normalitást és karhatalommal hozzunk létre egy alternatív realitást).

A történelemben soha nincs olyan, hogy végleg. (Ezt a mai világhatalom nem akarja tudomásul venni.) És sosem lehet tudni, hogy a vesztes pozíció mikor fordul át nyereségbe. A berlini fal 1961 és 1989 között létezett. Mi, itt a szovjet megszállási területen szimbólumként kezeltük, és sopánkodtunk, hogy elzár minket a szabadságtól. A jólétt?l. A demokráciától.

Igen. Elzárt.

Amikor kint már a feketék verték egymást a neonáccikkal, itt még Öveges professzor beszélt ízes magyarsággal, és Rajnák, a góré, az Ifiparkban a fülénél rángatta ki, akin nem volt nyakkend?. Mert a szocializmus beteg rend volt – de rend. Nem véletlenül akarta megbuktatni az a rengeteg volt maoista szamizdatos. Mert a házmester lehet, hogy munkás?r volt, de lekevert egyet, ha a liftben szemetelt valaki. És ez volt a baj!

A történelemben sosincs olyan, hogy végleg. És a berlini fal, ami generációk szimbóluma volt, az áldott berlini fal öröksége most a mi túlélési esélyünk. Mert mi „le vagyunk maradva” a fejl?désben. És így a magyarság torkán azt még mindig nem tudják lenyomni, ami ott kint, a „fejlett” Nyugaton már mindennapos.

Ó, milyen boldog érzés ennyire „leragadva” lenni!

Pozsonyi Ádám - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláizról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
